



Press och information

Europeiska unionens domstol
PRESSMEDDELANDE nr 50/17
Luxemburg, den 11 maj 2017

Generaladvokatens förslag till avgörande i mål C-434/15
Asociación Profesional Elite Taxi/Uber Systems Spain SL

Generaladvokat Szpunar anser att den elektroniska plattformen Uber, även om den är ett innovativt koncept, är att hänföra till transportområdet, varför Uber kan åläggas skyldighet att inneha de licenser och godkännanden som krävs enligt nationell rätt

Uber omfattas nämligen inte av den princip om frihet att tillhandahålla tjänster som enligt unionsrätten gäller i fråga om informationssamhällets tjänster

Uber är en elektronisk plattform som gör det möjligt att beställa lokala transporttjänster i vissa städer med hjälp av en smartmobil försedd med motsvarande applikation. Applikationen känner av var användaren befinner sig och hittar tillgängliga förare som befinner sig i närheten. När en förare har accepterat en körning underrättar applikationen användaren om detta och visar förarens profil jämte en uppskattning av priset för resan till den destination som användaren har angett. När körningen har utförts dras beloppet automatiskt från det bankkort som användaren obligatoriskt har angett i samband med dennes registrering enligt applikationen. Applikationen innehåller också en utvärderingsfunktion: passagerare kan betygsätta förare och förare kan betygsätta passagerare. Ett medelbetyg under en viss nivå kan medföra avstängning från plattformen. Inom ramen för den tjänst som betecknas UberPop transporterar privatpersoner som inte är yrkesförare passagerare i sina egna fordon.

Asociación Profesional Elite Taxi (nedan kallad Elite Taxi) är en branschorganisation för taxiförare i staden Barcelona i Spanien. Organisationen väckte år 2014 talan vid Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelona (Handelsdomstol nr 3 i Barcelona, Spanien) och yrkade att denna skulle meddela förbuds förelägganden för det spanska bolaget Uber Systems Spain (nedan kallat Uber Spain) – ett bolag som ingår i en koncern som förvaltar denna plattform – på grund av att detta bolag gjort sig skyldigt till illojal konkurrens i förhållande till Elite Taxis förare. Elite Taxi anser i synnerhet att Uber Spain inte har rätt att tillhandahålla tjänsten UberPop i staden Barcelona. Varken Uber Spain eller ägarna och förarna av de berörda fordonen har nämligen de licenser och godkännanden som krävs enligt staden Barcelonas föreskrifter om taxitjänster.

Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona ansåg att utgången i målet var beroende av tolkningen av vissa unionsrättsliga bestämmelser och beslutade därför att ställa frågor till EU-domstolen om hur Ubers verksamhet ska bedömas enligt unionsrätten och om vilka följder denna bedömning får.

Generaladvokat Szpunar har i sitt i dag föredragna förslag till avgörande först konstaterat att målet i huvudsak rör frågan huruvida de tjänster som erbjuds av plattformen Uber omfattas av principen om frihet att tillhandahålla tjänster, i egenskap av tjänster i kategorin "informationssamhällets tjänster",¹ eller huruvida de i stället utgör tjänster på transportområdet,² vilka omfattas av

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (EGT L 204, 1998, s. 37) i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/48/EG av den 20 juli 1998 (EGT L 217, 1998, s. 18) – som ersätts av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 av den 9 september 2015 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (EUT L 241, 2015, s. 1). Europaparlamentets och rådets direktiv av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden ("Direktiv om elektronisk handel") (EGT L 178, 2000, s. 1).

medlemsstaternas lagstiftning. I det förstnämnda fallet skulle de licenser och godkännanden som föreskrivs i staden Barcelonas föreskrifter för Ubers verksamhet kunna vara oförenliga med principen om frihet att tillhandahålla tjänster, medan det i det senare fallet i princip skulle stå medlemsstaterna fritt att reglera denna verksamhet.

Generaladvokaten anser att tjänsten i fråga är en **blandad tjänst**, som till en del utförs på elektronisk väg och i övrigt per definition utförs på icke-elektronisk väg, även om det ankommer på den nationella domstolen att fastställa och bedöma de faktiska omständigheterna.

En blandad tjänst kan emellertid omfattas av begreppet informationssamhällets tjänster om 1) den prestation som inte tillhandahålls på elektronisk väg är ekonomiskt fristående från den prestation som tillhandahålls på detta sätt (detta är bland annat fallet med plattformar som fungerar som mellanhand vid köp av flygbiljetter eller bokning av hotellrum) eller 2) tjänsteleverantören tillhandahåller tjänsten i dess helhet (det vill säga både den del av tjänsten som tillhandahålls på elektronisk väg och den del som inte tillhandahålls elektroniskt) eller utövar ett avgörande inflytande över villkoren för tillhandahållandet av den sistnämnda, så att de båda tjänsterna utgör en odelbar helhet, under förutsättning att den huvudsakliga komponenten (eller samtliga väsentliga komponenter i transaktionen) utförs på elektronisk väg (detta är till exempel fallet vid försäljning av varor via internet).

Enligt generaladvokaten uppfyller den tjänst som Uber erbjuder inte något av dessa två villkor. Generaladvokaten konstaterar att de förare som kör fordon inom ramen för plattformen Uber inte bedriver en egen verksamhet som skulle existera oberoende av denna plattform. Denna verksamhet kan tvärtom existera enbart tack vare denna plattform, förutom vilken verksamheten skulle sakna mening. Generaladvokaten anser även att Uber kontrollerar de ekonomiskt relevanta aspekterna av den lokaltransporttjänst som erbjuds inom ramen för denna plattform. Detta följer av att Uber i) ålägger förarna vissa villkor som måste vara uppfyllda för att de ska få tillträde till verksamheten och få bedriva denna, ii) betalar ekonomisk ersättning till förare som utför ett stort antal körningar och underrättar förarna om var och när de kan förvänta sig många körningar och/eller fördelaktiga priser (härigenom kan Uber, utan att i formell mening utöva något tvång mot förarna, anpassa sitt utbud efter variationer i efterfrågan), iii) utövar en kontroll, om än indirekt, av kvaliteten på förarnas prestation, vilket till och med kan leda till att förare stängs av från plattformen, och iv) i praktiken bestämmer priset för tjänsten.

Dessa omständigheter innebär sammantagna att Uber inte kan anses vara enbart en mellanhand mellan förarna och passagerarna. Vad gäller den blandade tjänst som plattformen Uber erbjuder, är det utan tvivel transporten (således den tjänst som inte tillhandahålls på elektronisk väg) som är den huvudsakliga tjänsten och som ger den blandade tjänsten dess ekonomiska mening.

Generaladvokaten drar härav slutsatsen att den tjänst som består i att passageraren sammanförs med föraren, vilken tillhandahålls på elektronisk väg, varken är fristående från (se punkt 1 ovan) eller överordnad transporttjänsten. **Den tjänst som Uber erbjuder kan därför inte anses tillhöra kategorin informationssamhällets tjänster.** Det rör sig snarare om organisation och administration av ett komplett system för lokal transport på begäran.

Uber kan inte heller anses erbjuda en samåkningstjänst, eftersom det är passagerarna som bestämmer transportens destination och då den ersättning som förarna erhåller med god marginal överstiger deras faktiska kostnader.

Med hänsyn till att transporttjänsten, från ekonomisk synvinkel, utgör den huvudsakliga tjänsten medan sammanförandet av passagerarna med förarna med hjälp av applikationen för smartmobiler är en underordnad tjänst, föreslår generaladvokaten att domstolen besvarar frågan på så sätt att **den tjänst som plattformen Uber erbjuder ska anses vara en "tjänst på transportområdet"**.

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (EUT L 376, 2006, s. 36). Enligt detta direktiv, i förhållande till vilket de i föregående fotnot nämnda direktiven utgör specialdirektiv, är det inte tillämpligt på tjänster på transportområdet, inklusive lokaltrafik och taxi.

Av denna tolkning följer att Ubers verksamhet **inte omfattas av principen om frihet att tillhandahålla tjänster** som gäller i fråga om ”informationssamhällets tjänster” och att den således måste uppfylla de villkor som gäller för att utomlands hemmahörande transportföretag ska få utföra transporter i medlemsstaterna³ (i förevarande fall, innehav av de licenser och godkännanden som krävs enligt staden Barcelonas föreskrifter).

PÅPEKANDE: Generaladvokatens förslag till avgörande är inte bindande för domstolen. Generaladvokaternas uppdrag består i att fullständigt oavhängigt föreslå domstolen en rättslig lösning i det mål som de har fått i uppdrag att handlägga. Domstolens domare ska nu inleda en enskild överläggning i förevarande mål. Domen kommer att meddelas vid ett senare datum.

PÅPEKANDE: Systemet med begäran om förhandsavgörande gör det möjligt för domstolar i medlemsstaterna att, i mål som pågår vid dem, vända sig till EU-domstolen med frågor om tolkningen av unionsrätten eller om giltigheten av en unionsrättsakt. EU-domstolen avgör inte målet vid den nationella domstolen. Det är den nationella domstolen som ska avgöra målet i enlighet med EU-domstolens avgörande. Detta avgörande är på samma sätt bindande för de övriga nationella domstolar där en liknande fråga uppkommer.

Detta är en icke-officiell handling avsedd för massmedia och den är inte bindande för domstolen.

Förslaget till avgörande i [fulltext](#) publiceras på webbplatsen CURIA den dag som förslaget föredras.

Kontaktperson för press: Gitte Stadler ☎ +352 4303 3127

Bilder från uppläsningen av förslaget finns tillgängliga på ["Europe by Satellite"](#) ☎ (+32) 2 2964106

³ Artikel 91 FEUF.